

grænser. I øvrigt bemærkes, at bestemmelserne i forslaget ikke medfører nogen ændring med hensyn til sondringen mellem udgifter til vedligeholdelse og udgifter til forbedring. Denne sondring må bestemmes i overensstemmelse med gældende praksis, således også, hvor det drejer sig om udgifter, afholdt på ny erhvervede ejendomme.

Til § 1.

Bortset fra de i § 2 udsøndrede særlige tilfælde er fradraget for vedligeholdelsesudgifter for de af forslaget omfattede ejendomme maksimeret til visse procenter af lejeindtægten, respektive lejeværdien af ejendommen. Er ejendommen indkøbt i løbet af det pågældende indkomstår, beregnes maksimum i forhold til den helårige lejeindtægt (lejeværdi), hvilket er i overensstemmelse med den gældende praksis vedrørende begrænsning i adgangen til fradrag for reparationsudgifter på ny erhvervede ejendomme.

Maksimumsprocenten er for skatteåret 1956—57 sat til 20 pct. Når den for skatteåret 1955—56 er sat højere — til 30 pct. — er dette begrundet deri, at begrænsningen her i meget høj grad vil have virkning for allerede foretagne reparationer. Man har derfor anset det for rimeligt her at anvende en højere maksimalsats. I forbindelse hermed står også bestemmelsen i stk. 2 om adgangen til at overføre vedligeholdelsesudgifter, afholdt i det til grund for skatteåret 1955—56 liggende indkomstår,

til fradrag i det følgende år (inden for det for dette gældende maksimum) i det omfang, hvori der ikke er plads for udgifterne inden for de for skatteåret 1955—56 fastsatte 30 pct.

Til § 2.

Bestemmelsen tilsigter at afbøde uheldige virkninger af begrænsningen ifølge § 1, idet den — mod fornøden dokumentation — giver mulighed for fradrag ud over de i § 1 fastsatte maksimumsbeløb, for så vidt det drejer sig om vedligeholdelsesforanstaltninger af uopsættelig og for ejendommens fortsatte benyttelse nødvendig karakter. Såfremt sådanne foranstaltninger som følge af deres omfang og natur (begge dele skal foreligge samtidig) har en ekstraordinær karakter, skal fradrag i denne anledning kunne indrømmes ved siden af de i § 1 omhandlede fradrag. Det vil her ofte dreje sig om udgifter, der har været upåregnelige, og som derfor ikke har kunnet tages i betragtning ved ejerens skøn med hensyn til afholdelsen af måske ikke uopsættelige vedligeholdelsesudgifter af mere sædvanlig karakter, og bl. a. af den grund har man fundet det rimeligt ikke at lade begrænsningen i § 1 omfatte sådanne foranstaltninger. Som tilfælde af den heromhandlede art har man bl. a. haft for øje nødvendig udskiftning af centralvarmekedel eller reparationer i anledning af omfattende stormskade o. lign.